

ΣΙΛΟΓΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Δ. Μ.

Μιά από τις πλέον ραφινάτες 'Αθηναίες από έποψιν φυσιογνωμίας, εκπαιδύσεως και άνατροφής. Χαριτωμένη και συμπαθηστάτη, πάντοτε κομψά ντυμένη σε κάθε εκλεκτή δεξίωση ή εμφανίσις της συντελεί σε θαυμασμό. Χορεύει με χάριν εξαιρετική, και επιδεικνύεται ζηλευτή. Είνε ή μόνη κοσμική κυρία που δεν έχει άποχωρηθεί από την κόμην της, και δικαίως διότι τά μαλλιά της άναλογοῦν με άνεπίμητο χρυσάφι, λόγω χρώματος, ποιότητος και ποσότητος. Τά κτενίζει με πολλήν κομψότητα, γυρισμένα σε σφιχτές κοτσίδες. Αποφεύγει τόν πολύ κόσμον, και περιορίζεται σε φιλικόν της κύκλον. Στά ντάνισιχ άναφαίνεται μόνον διότι χορεύει άκούραστα και άδίκιοπα.

Η Μονταίν

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τήν παρελθοῦσαν Τρίτην δεξίωσις παρά παρά τῷ κ. καί τῇ κ. Δ. 'Αουνοπούλου εἰς τήν ἐν Π. Φαλήφω μαγευτικῆν ἑσπυλίην ταν.

— Παντοῦ διεσπαρμένα μπουκέτα ἀπό ἔμφυχα λουλούδια, στήν βεράντα, στή σάλλα τοῦ χοροῦ, στόν νῆπον. Κοινόμενες ἐμφανίσεις τῆς δος "Αλεξ. Χριστιανίδη, κορπ λευκή σέ μία φόρμα χαριτωμένη μέ ἀνανόμισα βολάν, ὄλο τῷ κορσός κεντημένο στράσς, καί τῆς δος Λιλῆς Γ. 'Απέρογ μέ αἰθριαν τουαλέττα παριζιάνικη ἀπό λευκή μωσαλλίνα γαριγυρισμένη κατ' ἀποστάσεις μέ τριαντάφυλλα ἀπό πολύχρωμα στράσς.

— Σάν δυό μαγευτικά τριαντάφυλλα ή δις Ρένα Βλαστοῦ τουαλέττα ζωοῦτε ὁδὲ ντεγκοαντέ καί πελώριον τριαντάφυλλο μαῦρον, καί ή δις Δελῆ Ντρονζαί ἐξ 'Αλεξανδρείας μέ τουαλέττα ἀπεριγοράπτου κομψότητος καί καλαισθησίας ἀπό ὁδὲ δαντέλλα σέ ὁδὲ φρόντο.

— Κομψότερες ἐμφανίσεις τῶν δον Γ. Μακρίδη, ή μία μέ σατέν μπῆξ καί πέρες διουδιόρωμας, ή ἄλλη μωσαλλίνα κίτρινη γαριγυρισμένη μέ στράσς. δις Α. Γεωργιάδου ὁμοιοτάτη μέ ποσίανη τουαλέττα τούλινη σέ φρόντο ἀσημένιο, δις Γ. Στρατήγη ζωοῦτε ντεγκοαντέ μῶβ.

— Τήν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐξαιρετικῆ κοσμική συγκέντρωσις εἰς τὸ Παριγιάν-ρότ. Ταράτσες καί χορευτικὸν «τετραίν» ὑπερλήρη. "Ολαί αἱ κοσμικαί 'Αθῆναι παροῦσαι.

— Παρουρέθησαν κ. Ν. Νουῖου τουαλέττα λευκή, κ. Α. Φωτιανίδη τουαλέττα ὁδὲ, κ. Α. Ψουναλῆ μωσαλλίνα ὁδὲ, κ. Κ. Οἰκονομιδῆ τουαλέττα μαύρη καί ὁδὲ. δις Ἡσπία τουαλέττα λευκή, δις Ν. Νικολαΐδῆ μοντέλλο Πατοῦ ὁδὲ σιφών μέ βολάν περὸ ὁδὲ, δις 'Ανδρισάκη κομψοτάτη τουαλέττα μῶβ. Δύο ὄραϊς ἐμφανίσεις. δις Α. Καλλέργη τουαλέττα ὁδὲ, δις Κ. Δεμερτζῆ τουαλέττα λευκή. Κ. Ψιακῆ μαύρη δαντέλλα, κ. Γρουπῆρ τουαλέττα σαροῦξ μέ δαντέλλες μονόχρωμα, δις Ζίγη λίαν κομψή γορσίτσια, κ. Ρώσσελ σύνολον παριζιάνικο κορπ-ντε-σιν ὁδὲ πλισσέ μέ δαντέλλες ὁδὲ, μαντῶ μαῖουρο ντυμιπλαρισμένο ὁδὲ. καστόρινο καπέλλο ὁδὲ μέ μαύρη κοπέλλα γκρο γκοσίν, δις Ν. Γεωργιαντῆ πολὺ διαφορῆ μέ τουαλέττα ἀπό λευκὸ κορπ-ροαίαν πελώριον τριαντάφυλλο ἄπὸ μπατίστα ὁδὲ, καπέλλο ὁδὲ, κ. Μ. Μεταξῆ τουαλέττα χαριτωμένη κατάνομη, κ. Δεβίτση ὄραϊοτάτη μέ τουαλέττα ὑπὸ κρέπ-σατέν καί κρέπ-ροαίαν ὁράνξ.

— Εἰς τὸ «Παρισσιδιάνειον» τῶν Σπετσῶν παραθερίτζο πολὺ κόσμος 'Αθηναϊκός. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκεῖ παραθερίζοντων ποικίλλει μετὰ τὸ μπάγιου, ἐνδουοῦν, μπριῦτζ, ροαί καί χοροῦ.

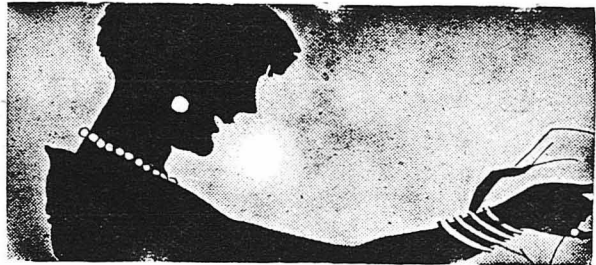
— Στὴν περίσθησις «Κόρτα» σιγουροῦσαν χαριτωμένες καί κομψότερες κομοσισαίς, τὸ περὶ ὅπως ἀνίσει σέ νηδυστὴν δα 'Αθηναία, ἄρχικα Α. Σ. καί σέ παροεπιδημοῦσαν 'Αθηναίαν Δ. Β. 'Αμφότεραι φοροῦν καί λίαν κομψά κοστοῦμα μπάγιου.

— Καί στὴν Προστασίᾳ ἑωπονητῆ κίνησις εἰς τὸ ξενοδοχεῖο «Θεοξένεια», ἐκδρομῆς, γαστροποιεία, χοροῖ, καί περιπλέον διανωμισμοὶ ὄραϊότητος, κομψότητος καί χοροῦ. Τὸ βραβεῖον τῆς ὄραϊότητος ἀπενεμήθη σέ δυό κυρίες ἐκ τῶν ἐκεῖ παροαθερίζουσῶν, κ. Π. Μπέμπη καί κ. Μαρία Χέλιη, τὸ δὲ βραβεῖον τοῦ χοροῦ ἀπενεμήθη εἰς τήν κ. Α. Δεβῆ.

— Εἰς τὴν δροσερῇ "Ανδρον πύθάνονται καί πληθύνονται οἱ ἐκεῖ παραθερίζοντες 'Αθηναῖοι. Τὸ ὄραϊότατο γαριγονδάνι «Κόρτα» ἔχει τὸ ρεκὸ τῆς ἐπιτυγίας διότι ἐκεῖ ἔγουν συγκεντρωθεῖ δχι ὄλιγες κομψές κυρίες καί δεσποινίδες, μετὰ τῶν ὄραϊων κ. καί κ. Μαλακίδη, κ. καί κ. Στ. Σταυροῦ, κ. καί κ. Βάσσου, κ. καί κ. Ζωχιού, δεξ Ζέγγελη, κ. καί κ. Σακελλαρίδῆ, κ. καί κ. Κ. 'Αθανασιάδῆ, κ. καί κ. Παπάζου κ. ἄ.

— Τὸ πρόγραμμα ἐντέλως ἐξοχικό. πορῶν ἕσπνυμα, περίπατος, μετὰ μπάγιου, ἡλιόλουτρα ὡς τὸ μεσημέρι. "Επειτα μαστίγια, μεζεδάκια καί κουβεντοῦλες. Τὸ ἀπόγευμα καταναλίσσεται σέ ἐκδρομῆς σέ διάφορες εὐχάριστες τοποθεσίας, ἀνά τὰ γύρω χωριά, καί τὸ βράδυ ὕπνος μέ τίς κόπτες.

Η Μονταίν

ΞΕΝΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΠΕΖΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Του Edgar Poe

Όνειρο ἐν ὄνειρῳ

Πάρε αὐτὸ τὸ φιλὶ σὸ μὲτωπό σου. Πάρτο !
Θὰ φῶγω... Φεύγω, ἀγαπημένῃ...
Μὴ μ' ἐρωτᾷς... μὴ .."Ἐνα μονάχα θέλω νὰ σοῦ πῶ τὴν τελευταία ἀπὲν στιγμὴν πὸν φεύγα...
"Ακούσε !... ἀκούσε καὶ θυμήσου...
Θυμήσου τὴ βραδύνη ἔκεινῃ !... Τί μοῦδες ;
Ναί ! τὰ νοιώθω ἀκόμα τὰ λόγια σου...
"Οἱ ! ἡ ζωὴ μας, μοῦδες, δὲν εἶνε παρὰ ἓνα ὄνειρο ἐν ὄνειρῳ...
"Αλήθεια... δὲν εἶχες ἄδικο...
Καὶ τώρα πὸν φεύγα ἀπελιπιμένος... σὲ κριτῶ καὶ πάλι σὲ μάτια καὶ σὲ φιλῶ σὸν σεμνὸ σου μὲτωπο...
Πόσο δίκιο εἶχες τότε...
"Ω ! ναί ! Χωρὶς ἐλπίδα τώρα φεύγω μακριὰ σου καὶ ψιθυρίζω κορυφῶ :
... "Ω ! ἡ ζωὴ μας !... ἡ ζωὴ μας !...
"Ω ! δὲν εἶνε τίποτ' ἄλλο... τίποτ' ἄλλο !
...Εἶν' ἓνα ὄνειρο ἐν ὄνειρῳ...

Υμνος

Τὴν ἀγῆ, τὸ μεσομέρι, τὸ δειλινὸ... τὸ βράδν... "Ω Μαρία !
Μαρία !
Τὸν ὕμνον μου αὐτὸ σὸν προσειχὴ πρὸς τὴν ψυχὴν σου στέλνω.
Μαρία !
Καὶ σὲ χαρὰ μου... καὶ σὲ πόνον μου μόνο ἐοῦ ὑπάρχεις...
Μόνο ἐοῦ !
Μαρία !
"Οταν ἡ ὥρα μου κυλοῦν γευδίτες γέλοια, δταν καμμιὰ πίκρα δὲν ἀμαρῶνει τὴ σκέψῃ μου... "Ω ! ἀν ἤξερες πόσο ἡ ψυχὴ μου εἶνε μαζί σου !
Μὰ τίποτα ! τίποτα !...
"Η ζωὴ μου πέρασε... Καμμιὰ ἐλπίδα μὴ ! Οὔτε παρόν, οὔτε παρελθόν, οὔτε μέλλον... Μαρία !...
Τώρα ἔβρισαν ὄλα τὰ φῶτα τῆς χαρᾶς μου...καὶ μόνο ἡ ἀνύμνησις ἔπουμένη... κἀπὼν παλῶν παλιῶν... πὸν ἀργὰ μέσα σὲ τὸ χρόνο θὰ σβηστῇ...
Καὶ ὅμως πᾶνω ἀπ' ὄλα... ἡ ψυχὴ, ἡ ψυχὴ σου... ἀθάνατη θὰ μείνῃ...
Γιατὶ ψυχῆς σὸν τὴ δὴκ σου... "Ω ! Μαρία... ποτὲ... μὰ ποτὲ δὲν ἀπονήσοκουν...

Σεβενάτα

Του Shelley

Ἐσπνῶ καὶ ὄνειρεῖσθαι... "Εσὲνα ὄνειρεῖσθαι ἀγαπημένῃ...
Στὸν γλοκνὸν ὕπνον τῆς ἀγῆς... Πλὴν ἀκόμα προφίτση νὰ μέ ἰδῆ ἡ ἡμέρα .. ξυπνῶ ἀπὸ τόνειρο σου...
Καὶ τρέχω σὸν παρῶντο... Ποῖς ξέρει ! Ἴσως γιὰ νὰ ἰδῶ...
Ποῖς ξέρει !
"Ισως νὰ σ' ἀντικρύσω...
Καὶ τρέχω !
Μὰ φέγγεις...φεύγεις...τὸ νοιώθω πὸς φέγγεις μακριὰ μου...
Καὶ χάνομαι...
"Ω ! κἀνοῖ... μαῦροι κἀνοῖ πὸν μᾶς χωρίζουν...
Αἰσθάνομαι πὸς ζῆς ἄλλο... σὲ ἄλλο κόσμο...
Κὴ νὰ ! τώρα τελείωσαν ὄλα !
Ἵεθαίνω ! ψυχοραγῶ ἀπ' τὸν πόνον !
Μὴ φοβᾶσαι !... πεθαίνω...
Μὴ φέγγεις... θὰ χαθῶ...
"Αφσοι μόνο τὸν ἔρωτά σου τώρα σὸν νεκρὸ σῶμα μου νὰ χόση ὁδο δάκρυα σὴν γῆρας...
Τὰ χεῖλιά μου, τὰ βλέφαρά μου εἶνε χλωμά...
Πάρε με ἔτσι νεκρὸ σὲν ἀγκαλιὰ σου... καὶ σφίξε με σὲ χέρια σου...
Ποῖς ξέρει ;...
"Ισως ἀκούσεις τὴν καρδίαν μου... νὰ ξαναρχίσῃ τὸν παλμὸ τῆς γιὰ σένα...
Ποῖς ξέρει !... ποῖς μπορεῖ νὰ ξερῇ...
"Ισως νὰ ξαναζοῦνε καὶ οἱ νεκροὶ !...

δ Δελῆς.
"Ο Κορώνης ἀνεσῶρθη σχεδὸν λιπόθυμος ἀπὸ τὰ κύματα.
Καὶ οἱ ἄλλοι ὄστερ ἀπ' αὐτόν.
Τὸ πολύτιμο γόρμου ἔφαγε σὲ χέρια τῶν καπετανέων. Οἱ πολιορκηταὶ σὴνεορῶσθοναι με τίς ὄρηγιες τοῦ Καλογερά. Τὰ Σπεσιώτικα καρδιά δὲν ἔργων, ὅπως εἶχε γίνε σκέψις. "Η πολιορκία ἔγινε πειθ σενή. Καὶ σὲ λίγο καιρὸ ἡ Μονεμβασιά ἔφεργε σὲ χέρια τῶν Ἑλλήνων.